

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.45/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 17.02.2011. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на данашњи главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- окр.Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак, Велимир Бертић,
- браниоци адв.Ивана Томић, адв.Трифун Ашковић, адв.Бјелетић Радмила и адв.Перковић Мирослав,
- сведоци Душан Ненадовић, Живко Тутук и Дмитар Јанус.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК ДУШАН НЕНАДОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе Душко Ненадовић. Добар дан господине Ненадовићу.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте овде у својству сведока. Прво ћемо да узмемо личне податке, затим ћемо да Вас опоменемо и упозоримо, а онда ћете да изнесете оно што вам је познато. Ви сте у два наврата дали Ваше личне податке, да ли има неке измене од оних података које сте дали 10.11.2009. и 28.01.2010., име, презиме, место боравка? Ништа се није променило?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Нема, ништа се није променило.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ са личним подацима као на записнику од 28.01.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговорите на питања која Вас односно вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења или материјалне штете, то Вам је јасно?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред Вас постоји текст заклетве па га прочитајте, ако нема сметњи, је ли видите?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не видим. Ово да прочитам? Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде ћу Вам поменути још, овде се води поступак против четири лица: Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића, да ли познајете ова лица?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па ниједног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте иза Вас, и са друге стране.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не, не могу ниједног да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади, нисте у сродству?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не, нисмо се лично ни упознали никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Као што сам рекао овде се води поступак против ових лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 Кривичног закона СРЈ стављено им је на терет да су у периоду од августа 1991. године па до краја исте године вршили противзаконито затварање, повређивање телесног интегритета, примене мере застрашивања, затим убиства појединих лица. Ви сте, као што сам и рекао већ у два наврата дали своју изјаву, да ли се сећате шта сте тада рекли? Можете ли да поновите то?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не сећам се пошто сам ја имао доста судских процеса у вези ових ратова па онда, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то су догађаји, најбоље да кажете кад сте дошли на подручје Белог Манастира, шта сте радили, да ли сте ова лица упознали, нисте упознали, да ли сте чули за њих? Они имају и надимке као што је «Жути», «Слобо», «Векац»?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Да почнем ово кад сам дошо у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почните, па ћемо онда.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Ја мислим у деветом месецу 1991. да сам дошо на територију тамо Барање и то у склопу јединице ЈНА као добровољци из Србије, одавде, резервни снаге, не знам ни ја, тако отприлике. Након једно месец дана, значи то ће бити онда у десетом месецу сам прешо у полицију Крајине, мислим да се тако звала, не знам, не сећам се сад добро. Једно време сам радио на мосту у Батини као контрола преласка у вези неких криминалних радњи ако би неко нешто

извозио са територије Барање и из Србије да се нешто довози итд, у том смислу. То сам радио исто негде тамо до дванаестог месеца и онда сам прешао у крим.технику да радим СУП-а Бели Манастир, значи обављо сам увиђаје, пошто сам то радио и раније као полицајац седам година пре тога и до одласка из Барање значи негде тамо мислим да је то био мај отприлике, кад је овај како се звао УНПРОФОР, «плави шлемови» кад су преузели линију разграничења онда смо се ми повукли у Србију. До тад сам вршио увиђаје, значи свих, од саобраћајки, убистава до не сећам се сад свега појединачно али пошто је кажем има 20 година томе па онда све скупа. Не знам да ли сам дао у изјави претходној да ми је једино од надимака познат «Жућа», то сам чуо за тог у причи значи али нисам лично човека никад упозно и име и презиме му нисам знао до сад, на овом испитивању су ми рекли да се зове Зоран, али не знам презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули за њега?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па чуо сам тамо да је исто један од ту домаћих добровољаца итд, који тамо скупа су имали неке успехе тамо кад су нас Хрвати напали били су, не знам ни ја, храбри у одбрани некој тамо горе, не знам сад на ком подручју и тако отприлике у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да додате?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па мислим да немам ништа више, е сад не знам ако имате ове документе које су доставили где сам ја вршио увиђај иза тога стојим, то што смо вршили увиђај то сам потписо, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, овде се ради о два убиства. Убиство породице Чичак и убиство Барића, јесте ли Ви вршили увиђај породице Чичак или не?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Ја мислим да ја нисам, да је други колега, не сећам се тачно. Имо сам чак и ону свеску у коју сам то писо па сам у пресељавању разменом негде изгубио или не знам, све увиђаје које сам ја обавио тамо на територији али немам то већ 15 година, негде сам изгубио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А убиство Адама Барића, је ли вам познато нешто у вези тих догађаја уопште?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Адам Барић? Гледајте, ја сам био у групи од три техничара који смо сви у круг вршили, ја сад да појасним само, врши се, сад у року од 24 сата или 48 сати извршено десет увиђаја неких убистава итд, и ја одем у лабораторију и ја направим слике, фотографије за све комплетно тако да је мени то у неким стварима познато, фотоелаборате за колегу и за ово и за оно, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево поставиће Вам питање прво тужилац па ћемо разјаснити, на крају ће вам и веће поставити. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете ли да објасните молим вас, кад сте дошли кажете да сте били добровољац ЈНА, где сте били тад стационирани пре него што ћете доћи у СУП?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Био сам стациониран то је једно село овде пре Белог Манастира кад се крене од Батине у њивама неким тамо, то је нека фарма или тако нешто, пољопривредно добро. Отприлике негде ту смо били неких петнаестак дана и ја сам био на вишецевном бакачу ракета као послужиоц.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли у том периоду долазили у СУП, у зграду СУП-а?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте, а кад сте почели да радите отприлике, ако кажете да сте дошли у септембру, кад сте почели у СУП-у да радите?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Ја мислим можда крајем септембра, почетком октобра отприлике, преко једног тамо заставника сам дошо у везу са не знам с ким из СУП-а и онда пошто сам био полицајац раније онда су ми ови саветовали што не пређеш у СУП.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ко Вас је примио у СУП, коме сте се обратили тад?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Тад ме је примио Светозар, мислим да је Светозар се звао човек али не могу да се сетим презимена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која је његова функција била?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Он је био, да ли је био командир станице или тако нешто, начелник, не знам сад како су поделили функције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми сад кад сте дошли значи какав је то сад командни састав? Ко је био на челу СУП-а и која су одељења била, да ли се тога сећате ко је на челу тих одељења био?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: На челу одељења, нама је био Обрадовић неки шеф значи овог дела, истражног дела оперативаца, значи инспектора за оперативу и криминалистичке технике, пошто смо ми непосредно везани за обављање увиђаја, он нам је био шеф, Обрадовић тај ја мислим да се звао, а шеф СУП-а ја мислим да је био Светозар. После је Здјеларевић дошао, мислим да је накнадно Здјеларевић, нисам сад сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате тај Светозар како се презива?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па не знам како се презива. Ја нисам родом из Барање, ја сам далеко 250 километара даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми осим тог вашег одељења је ли било још неко одељење?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па јесте било је нормално, дежурна служба, не знам ни ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био на челу те дежурне службе?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Ја мислим да, старији су полицајци били који су да ли су сад неки можда и у пензији или су били пред пензију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви имали контакт са дежурном службом некад?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Само у смислу преко телефона да имамо извршити увиђај на том и том месту, да се десило то и то, у том смислу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте ви били стационирани кад вам јављају је ли у тој истој згради?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: У истој згради али рецимо на другом крају зграде где смо ми имали крим.техника своје канцеларије и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, је ли постојала нека специјална јединица у склопу МУП-а, односно СУП-а?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па ја се нешто не сећам да је, да ли је била баш специјална јединица, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Ви остајете при овим исказима што вам судија рече, дали сте у полицији и пред истражним судијом, да ли Ви остајете при тим исказима?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па остајем, мислим не сећам се шта сам причао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте Жућину групу, рецимо код истражног судије.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Да, то сам реко да сам чуо да има, али сад не знам где, не знам да ли је припадо МУП-у или територијалној одбрани, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Чуо сам, вероватно је било неких, гледајте кад почне тако рат, ја сам професионални полицајац, онда имате појаву страшно пуно специјалних јединица, сви су специјалци некакви. Људи који никад нису држали пушку у руку они специјалци неки, итд, а то је више стимуланс да би се ратовало него што сам ја то сматрао озбиљним да имају везе са неким специјалним јединицама, ја знам шта су специјалне јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми јесу ли постојале у СУП-у просторије за привођење?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па ја мислим да су биле од раније доле, оно стандардно можда две просторије где су се притварала лица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли силазили доле?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Јесам, али ми смо имали мислим да су, само мало да се присетим, мислим да су лево у ходнику биле те

просторије, а ми смо имали десно ходник где смо радили фотографије, лабораторију тзв. за израду фотографија и развијање филмова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и кад ви то радите у току дана?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па кажемо вам кад се накупи више увиђаја онда неко нас тројице који смо то радили оде доле развије филмове, кад се осуше филмови па оде један направи сто фотографија отприлике, у нормално радно време смо то радили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ноћу?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поподне?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не, није било потребе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А добро, кад сте силазили доле јесте ли приметили да ли има затворених људи? Ми овде имамо податке да је најмање преко 25 људи да су тамо били, да ли сте Ви њих приметили било кад?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не, не сећам се нешто. Да сам ја лично сад ишо тамо да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неки од тих људи су тврдили да су их терали да певају четничке песме, да ли сте то чули некад да ту из тих просторија неко пева?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па не знам, нисам то, кажемо нисам ишао у те просторије, није моје, ја сам научио једну ствар оно што није мој ресор, то и дан данас радим, ја сам још увек полицајац, значи не дирам, само радим онај свој посао који треба, оно друго не дирам, баш због ових разлога да не бих био сведок по судовима итд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли знате да је преко тог СУП-а евентуално организована нека размена неких заробљених лица, да ли о томе нешто знате?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не, то је већ виши ниво команде, то стварно, ја сам био мислим доле ниско по хијерархији тако да није било вероватно ни потребе да се ми упознајемо са тим стварима. Не знам једино шта је рађено, ми смо радили идентификацију лешева рецимо тамо што је било погибије итд, отприлике оно колко се могло у моментима са обдуцентом, патологом жена која је била тамо и ту је рађена можда нека размена, не знам ни ја, али сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми на колико сте отприлике били увиђаја за убиство у том периоду? Поготово кад сте дошли у СУП па до краја те године да ли се сећате?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: За убиства? Па можда ајде рецимо десетак, од тога сам био на оном једном што су поубијани они Роми тамо, ту је било баш једно десетак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су биле жртве? Значи десетак је било Рома.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Рома који су ишли негде тамо од стране положаја отприлике где је била линија разграничења између Срба и Хрвата, са неке њиве су ишли, са неког копања и није никад утврђено ко их је поубијао, да ли нека група од хрватске стране која је ушла или неко од ове стране. Обавили смо увиђај са истражним судијом са свим оним како треба итд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одбрана изволите, имате ли питања?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим вас до када сте господине Ненадовићу радили у СУП-у Бели Манастир, до кад?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Покушаћу да се сетим сад, мислим да је то 12.06.1992. године тад смо се ми повукли у Србију.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми сада које су ваше квалификације биле за увиђаје? Јесте ли имали неки курс?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Да, да, завршио сам годину дана курс у Загребу на Институту за криминалистичка испитивања и вештачења у Загребу значи, хиљаду сати слушања наставе, полагање 17 испита и тако. И радио сам пре тога у Дарувару у Хрватској седам година као крим.техничар.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи имали сте искуство?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Да, да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим вас ко је још заједно са вама, рекли сте да вас је тројица било који су радили крим.технику увиђаје, ко су ти?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Био је Репач Предраг, он је исто био крим.техничар са вишом стручном спремом из Осијека и Драган, само мало, само да се сетим, човек је отишо у Канаду, блокиро ми мозак не могу да се сетим. Морача, Морача исто који је био шеф крим.технике у Осијеку он нам је био и шеф овде крим.технике, он је иначе био судски вештак.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми неки Стојић је ли био с вама? Он је из Дарувара ја мислим.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Стојић?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, полицајац.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: У крим.техници?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не, не сећам се Стојића таквог не. Био је Жељко Обрадовић, један који је био њихов техничар тамо у овоме Белом Манастиру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, ја бих приговорио ипак на питање, Стојић није био крим.техничар него је био инспектор, тако да треба тако да гласи питање.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тужиоче, немојте Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само молим вас, само полако. Добро, има право приговора али, знам ко је био Стојић, поставите питање.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја знам зашто питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поставите питање да ли је.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Да, Стојић ми није познат, није сигурно, тврдим да није био у крим.техници, а био је повремено Жељко Обрадовић који је био пре техничар у Белом Манастиру и он се повремено укључиво у рад с нама заједно.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи Стојић није био крим.техничар.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не, можда је ишо као оперативац са крим.техником на увиђај по овлаштењу истражног судије итд, како то већ иде.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми кад су почеле истражне судије да долазе на те увиђаје, тужилац евентуално?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па ја мислим 2000. и, почетком тамо јануар негде.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 2000. сигурно не.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не, не, пардон, пардон, ограђујем, значи 1992., почетком јануара 1992. отприлике кад сам и ја исто онда значи почео.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми господине Ненадовићу, тај ваш записник о увиђају, фотографија, је ли то све предато истражном судији, тужиоцу?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Јесте, јесте.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте, све?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Да. Све је рађено како се до тад звало по закону ЗКП-у.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања. Окривљени изволите, имате ли питања? Нико од вас нема. Поставићу Вам ја нека питања. Овде када сте давали Вашу изјаву 2009. године.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас је касније после питао, али да још једном то проверимо, то Вас је питао истражни судија. Рекли сте овако, сад сте рекли овде да вам је познато за «Жутог», да сте чули да су они били борци и да су били храбри. Овде стоји у Вашој изјави овако: «Њихов командир је био Јарић Милан, а сећам се да је у тој групи био извесни Бертић, «Жути» који су својим понашањем били разуздани», шта сте под тим подразумевали «били разуздани» када сте то изјавили?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: У смислу да су оно кад није било неких борбених дејстава тако да по кафанама оно мало попије се па тако ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су радили кад попију?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па оно првоборци разумете, па оно не можете сад да их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта су радили ти првоборци?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Они су локални.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па не знам сад како да Вам то објасним са мог полицијског гледишта ја имам полицијски мозак и свако ко мало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните, кад имате полицијски мозак објасните.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Кад човек се понаша а није у складу са неким нормама, значи попије мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то што није било?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Пјевају, пуцају, шенлуче, не знам ни ја, по ваздуху, то мени није деловало баш тако нормално, али добро ја сам био контролисана сила који сам навико да будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте рекли «Ми оперативци смо их избегавали и нисмо имали никакве односе», што сте их избегавали?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па тако ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте Ви једини рекли од ове групе која је дошла овде сведока да сте их избегавали. Који је то разлог да избегавате њих? Шта су вам они?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па сад сам Вам реко, кад уђете у кафану и сад мало да се опустите да попијете пиће, кафу, нађете се с неким пријатељем с којим се нисте дуго видели, не знате ни да ли је жив, сад настане ту нека кавга, ово, оно, овамо, тамо. Пример један где сам ишо на увиђај, могу да наведем, неће вам одузети пуно времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Где су они, не знам ни ја која је, као нека специјална група се поздравља између себе и ваде пиштоље и један другом окидају празно на чело, то је српски поздрав као, само то Срби могу да изведу, и онда овај један опали и пробије тројицу у сред кафане, мислим, на шта то личи, је ли то борба за српство, а имамо непријатеље тамо преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде сте исто тако изјавили да вам је Бертић једном упао у канцеларију и терао вас да се супротставите ЈНА јер је ЈНА хтела да разоружа специјалне јединице, зашто је хтела ЈНА да разоружа је ли Вам то познато? То сте Ви изјавили.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: То сам чуо од других нешто да је био неки сукоб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажете да сте чули, кажете да сте Ви били ту, да је упао у Вашу канцеларију.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Да, ја сам био у канцеларији, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је рекао, шта је тражио од Вас?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Тражио од нас да нас нападају, да нападају заузмемо борбене положаје, ја кажем ко нас напада. Каже «ЈНА хоће да нас напада».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Чекај, то је наша ЈНА. После смо чули, он је отишо из канцеларије, не знам ни ја, то се завршило неким преговорима итд. Наводно је неко од неког Аркана, Арканов неки официр шта ли, да је неког безбедњака опалио шамар, тамо да су се нешто посвађали и онда је војска кренула са тенковима наводно около да опколи станицу и да то поруши све, ето у том је смислу неки био инцидент којим ја не знам ни епилог, то се после смирило. Ко је започео, ко је кога напо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, рекли сте да сте чули за убиство породице Чичак али да нисте били на увиђају, то сте и сад потврдили, али сте рекли да се сећате једне преклане жене која је преживела клање и тада се причало да је то урадила «Жућина» група.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: То сам чуо јавним поговором, то се причало тако, не знам ни ја ко ми је сад реко, ако сам то реко онда вероватно, да је жена отишла наводно, сад могуће и да је лаж, да је отишла у Мађарску и да је на мађарској телевизији тамо изјавила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, рекли сте овде: «Сећам се да је та жена да ли је тако довежена или је на том месту преклана где смо на том месту пронашли још шест погорелих тела покривених мало земљом», јесте ли били на том увиђају?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Да, то је један увиђај, не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај увиђај везан за ову жену и за убиство овог Адама Барића или неки други увиђај, јер овде како сте рекли то је испало да је повезан догађај?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Да, да, то нисам сигуран да ли је то из тог, али могуће да ми је, дуг је временски период не могу да тврдим са сигурношћу ништа. Те слике се сећам, има нешто карактеристично, увек нешто карактеристично што упадне, мада човек навикне на то зло, остало ми у сећању па се сећам те гомиле да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била та гомила, да ли се сећате? У Манастиру, око Манастира, у неком месту?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па негде, ја мислим да је негде ван Белог Манастира ка неком селу, негде тако отприлике. Сећам се неки путельци овако пардон, неки путельци па су, то је било у непосредној

близини неког онако, само пребачена земља преко. Не би то ни нашли него је једна рука од укочености испала ван па је овако стајала рука значи ван и онда су видели, то је сад већ било не знам ни ја, шестиседми дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете за ову жену што је била преклана да сте чули на телевизији, јесте видели Ви то на телевизији?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не, не, то сам чуо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су људи видели.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте чули у које време?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Па отприлике тад у то време вероватно кад се то догађало, не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад отприлике? 1991., 1992., кад сте чули?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Могуће вероватно 1992., 1991. сам ја углавном био овамо на мосту у Батини тако да нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то сте чули 1992.?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Да, мислим да је 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац Вас је питао у вези тога кажете ви почињете од децембра да радите, је ли тако, у ствари касније сте месец дана, у октобру сте прешли?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Да, да, у полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас је питао и тужилац, нисте видели да су неке људе извозили у камионима и аутобусима и да су их слали према Борову Селу, је ли вам познато уопште о тим догађајима? Да је била размена Хрвата, српских и хрватских заробљеника?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не, једино што знам мислим да сам чуо око ових лешева што је било тамо, један део НН који су били ти су заковани на обележном гробљу у Белом Манастиру, а нешто је пронађено или је ишло у размену или су били локални ту, не знам сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте сад, што је занимљиво, да вам је лабораторија била у подруму, у ствари у сутерену.

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С једне стране су биле те ћелије, што кажемо за задржавање, ћелије, да кажемо просторије за задржавање, јесте чули некад да се неко јавља, да се прича, јесте чули?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да неко пева?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали ко држи те просторије? Јесте ли приводили некад неког?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Не, крим.техничар не приводи никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам, да ли сте неког нашли па је требало да се приведе?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: То је на другом крају кажем барем сад колко се сећам кад се сиђе низ степенице лево, лево су тамо не знам ни ја, 30-40 метара те ћелије, нисам никад ни отишо да привирим тамо, то сам чуо значи тамо, а десно смо ми имали одмах, код степеништа одмах испод мислим да је била та лабораторија. То је једна мала просторија метар са метар, мислим не треба ту нешто, ту се развије филм, осуше слике и то је то. После смо ишли горе на први спрат у канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко питања? Нема. Хвала Вам што сте дошли. Да ли имате трошкове за данас? Одакле сте дошли?

Сведок ДУШАН НЕНАДОВИЋ: Ту сам из Београда, узео сам слободан дан, ништа не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите трошкове. Хвала Вам што сте дошли. Можете слободно.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека дође Живко Тутук.

СВЕДОК ЖИВКО ТУТУК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Живко Тутук, је ли тако?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тутук, Ви сте позвани овде у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело за које је прописана казна затвора. Исто тако не морате да одговорите на питања која могу Вас или вашег блиског сродника довести до тешке срамоте, односно кривичног гоњења. Што се тиче Ваших личних података, да ли има неких измена од оних података које сте дали код истражног судије и претходно када сте били саслушавани у полицији?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Нема, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, све је остало исто.

Сведок ЖИВКО ТУТУК са личним подацима као на записнику од 28.01.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води поступак против Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића, да ли познајете ова лица?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Та лица не знам, не познам ја њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овде су иза Вас, седе, не знате их? Можда по надимцима «Жути», Слобо, «Векац»?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Испред Вас стоји текст заклетве прочитаћете га.

Сведок ЖИВКО ТУТУК: На глас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На глас.

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ дали два пута своје изјаве, једном у полицији, други пут у, да ли остајете при оном што сте тада рекли?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Ја остајем код оних изјава које сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете, добро. Да ли можете само да укратко да кренемо, не кад сте почели да радите, то имамо овде у изјавама, него кад сте дошли у Бели Манастир, да нам кратко испричате шта је било Ваше задужење, где сте радили, да ли сте чули за неке, које су јединице постојале, шта су радиле? Ето тако, укратко испричајте, онда ћемо постављати да разјаснимо неке појединости. Изволите.

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Ми смо стигли тамо испред МУП-а Београд 11.10.1991. године. Са колегама сам распоређен на радно место у интервентну екипу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је био претпостављени да ли се сећате?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Тога се не сећам ко је био тада главни што се тиче тијег руководећег кадра, не знам стварно, ево то је сад пуних скоро 20 година прошло. Ту сам, у тој екипи сам радио са тим момцима који су били ту из самога места, радио сам негде па шта ја знам, једно три, четири месеца, колико тачно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да се сетите с ким сте радили, имена тих људи?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не, не могу се сјетити имена, схватићете. Ту смо ми били као с обзиром да смо били овлашћене службене особе да им помогнемо у вези састављања неког писмена и тако да би се то могло евидентират као да има неки траг што се каже. После тога онда сам отишао у дежурну службу где сам био до краја, док нисмо ми отишли, до негде до јуна месеца '92., за то време док смо ми били тамо није било никаквих екцеса што се бар моје смене тицало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је ваш био задатак интервентни?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Па ако се ће, шта ко потуче да одемо тамо да видимо о чему се ради, да се разјасни ситуација и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел постојала сем интервентне и неке друге јединице у оквиру МУП-а?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Стварно то не, у оквиру МУП-а па постојале су саобраћајне патроле, постојале су друга оператива, постојала је тамо личне карте, све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесу ли постојале неке специјалне јединице да ли се сећате?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте интервентна нисте специјална.

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Па по неком поговору чуло се да су постојале, међутим те јединице нису код нас ни долазиле нису ништа, тако да, нису везане за наш СУП и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте излазили на терен кажете, јесте ли излазили некад, јесте ли имали некад интервенције?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Па јесте, изашли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли некад ухапсили неког, привели?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ти људи који су привођени одвођени, где су задржавани?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Па задржавани су у просторијама тамо за задржавање, сва писмена су се издавала о задржавању, овом, оном и све остало. Односно одлучивао је тада шеф који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад доведете то лице, ко га заводи, ко заводи у дежурну, јел неко заведе у дежурну књигу да је доведен?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Јесте, заводио су ови помоћници који су са мном радили, тамо се заводио, заводио сам и ја и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте силазили доле у те просторије, јел било неких других лица?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Јесте, ми смо доле њих задржавали до зависи до 48 сати, колико је било већ одређено и друга лица тамо нису ни била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били мештани неки који су се налазили кад сте?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тужилац ће прво да вам постави питање да не би ја поставио сва питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете мало прецизније да кажете до ког времена сте били у интервентној. Значи дошли сте у октобру и били сте у интервентној?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Па не могу се тачно ја сад сјетит, негдје, негдје до јануара, јануара, фебруара ту негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад кажите ми ту кад сте ви дошли ко је био на челу тог СУП-а Бели Манастир, да ли се то сећате?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви се слабо чега сећате. Добро. Кажите ми овако, овде је саслушан већи број људи, Хрвата мештана они тврде да су у овом периоду док сте ви били у интервентној екипи, док сте по некад приводили да су они ту били привођени и да су се налазили у тим просторијама за привођење, по више дана, да су их терали одређена лица чак и да певају четничке песме. Да ли сте ви тако нешто видели?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не, не, углавном док сам ја био у мојој смени то није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А нису они били само у једној смени, него су били више дана знате?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Знам, али ја не знам шта се збивало у осталим смена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није ми мало јасно како сад они људи кажу да су били ту а ви кажете да није било таквих људи?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Па били су они који су приведени, који су направили рецимо, били под утицајем алкохола или нешто слично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро то су појединачни случајеви, а ово је кажем вам више од 25 људи је овде сведочило о тим догађајима и сад ви сви полицајци који долазите као улазите ви нико не види ништа, као нојеви забијете главу и не видите. Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче молим вас само без коментара него поставите питање. Његово је да одговори да ли зна или не зна а немојте да коментаришете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја овим апелујем на његову савест знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите сада савест, овде он има право да одговори како хоће, само ви поставите питање тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није притисак, него је коментар и примедба на исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коментар после, коментари кад завршимо, али питање сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли знате нешто о случају Адама и Ане Барић о некој жени која је била преклана па остала жива?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не знам, не знам, то сам, то стварно не знам јер то није било док смо ми били тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте чули нешто о томе?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Па нисам ни чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли нешто знате о убиству четири члана породице Чичак, они су убијени 17.октобра а пронађени 25.новембра '91., да ли вам је то?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Три брата и њихов отац?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није ништа чуо. Немам више питања, остајем код ових примедби које су практично биле на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одбрана изволите.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Колико сам вас разумела ви сте после дошли у дежурну службу, јесам ли вас добро разумела?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Да, да.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Када је то било?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: То је било негдје у фебруару, крај јануара, фебруар, ту негдје.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Добро, када сте дошли у дежурну службу ко је ту радио на том радном месту, кога сте затекли као радника дежурне службе, да ли можете да се изјасните?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Ту су били ови људи који су били пензионери, који су некада радили.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: А да ли можете поименично?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не, не могу, не могу стварно.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли вам нешто значи име Ђуро Опачић везано за дежурну службу, за рад у дежурној служби?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не знам, не сећам се.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Ни једно име се не сећате?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Ни једно не могу, то је било прије 20 година, све се то.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала најлепше немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми док сте били у дежурној служби, да ли је постојао распоред дежурства?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Да, да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: И ако је било ратно време да ли се поштовао тај распоред?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Јесте, јесте, било је 12-24, 12-48.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А реците ми овде се помиње нека књига оперативног дежурства, да ли вам је познато за ту књигу, да ли је та књига постојала?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Па је, та књига у којој се сви догађаји заводе.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А ко је био задужен за ту књигу?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не знам стварно, свако ко је у смени тај је дневне догађаје заводио и писао.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А кажите ми док сте у смени, ко је вама могао да изда наређење?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Мој шеф.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Искључиво шеф?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Па ко други.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Није могао да дође неко са стране да вам нешто, изда наређење?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не, не, нико није могао.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени да ли има питања? Нема. Само да разјаснимо још неке детаље док сте били испитивани, ви сте давали своју изјаву. Кажете у служби је радио Јанус Димитри?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате њега?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био у дежурној служби или у интервентној?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Дежурној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дежурној?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Исто, исто као и ја, најприје интервентна па дежурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је после прешо у дежурну.

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да су постојали кључеви од просторија за задржавање?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они стајали?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: У дежурној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли долазили из интервентне јединице или из, да узимају те кључеве?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао да узме кључеве?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Могао је да узме једино шеф, нико није могао да узме кључ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да отвори доле?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Једино свратио да узме и да преконтролише, односно нас и све остало шта има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не знате да ли су постојали још неки кључеви?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не знате, само је шеф имао код себе. Изјавили сте овде да сте чули причу да се специјалци плаше да ће да их замене. Ко да их замени?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Па ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему се то причало, јел се сећате?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Ја сам то шта ја знам од колега чуо да као у вези тога они су мислили да ће нас, да ћемо ми њих у ствари можда заменити, што ми уопште нисмо ни имали појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кажите кога да замените, специјалце ове?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Па не, ту рецимо да им помогнемо овим колегама који су тамо већ радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су се онда плашили што ћете да их замените, то ме занима?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Зато што они нису ваљда полицајци или шта, не знам ни ја због чега су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли неких питања.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате трошкове, одакле сте дошли?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Дошо сам из Хртковаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је карта од Хртковаца до Београда и назад?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: 550.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 550, тражите трошкове да вам се исплате?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли карту код себе неку?

Сведок ЖИВКО ТУТУК: Немам јел то је био неки аутобус који иде из Босне, па нисмо ни добили ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок на име путних трошкова захтева износ од 1.100,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДОБРАВАЈУ СЕ трошкови сведоку Живку Тутуку у износу од 1.100,00 динара који ће бити исплаћени од стране суда.

Исплатиће вам горе од стране Службе за сведоке. Нека уђе Дмитриј Јанус. Хвала вам што сте дошли.
Сведок ЖИВКО ТУТУК: Хвала.

СВЕДОК ДМИТАР ЈАНУС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јанус, позвани сте овде у својству сведока, прво ћемо узети ваше личне податке, јел има неке измене у вашим личним подацима које сте дали код истражног судије и пре тога у полицији?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, све је остало исто ово?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи даје, добро. Ви сте овде позвани као сведок јер се води поступак против Зорана Вукшића, Слободна Стригића, Бранка Хрњак и Велимира Бертића. Јел познајете ова лица? И с друге стране имате још. Јел их знате? Први што седе, у првом реду су.

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Јесте ли у завади са овим лицима у сродству? Нисте.

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испред вас имате текст заклетве прочитајте га на глас.

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сам рекао овде се води поступак против ова четири лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, ради се о догађајима од августа 1991., па до краја исте године, да су ова лица вршила противзаконито затварање, повређивање телесног интегритета, застрашивање, да постоји убиство појединих

лица. Ви сте дали ваше изјаве кад сте испитивани код истражног судије и у полицији у својству грађана, јел има нешто да се измени од онога што сте рекли?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете укратко да нам испричате само од ових догађаја када сте дошли у Бели Манастир, где сте радили, која су била ваша задужења, какав је био састав полиције, ето шта вам је познато од тога.

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па дошо сам у Бели Манастир 11.октобра '91.године, у СУП Бели Манастир радио сам у дежурној служби, и до 09.јула, јуна у ствари '92.године кад смо се вратили назад за Београд, то јест у своје органе одакле смо и послати у Бели Манастир. У дежурној служби смо радили нормалан посао полиције, дежурна служба, дежурали смо 12 сати смо дежурали, 12 слободних па 12 дежурали па 24 слободних, значи дан-ноћ то сменски рад је био, састав полиције је био, па било је тамо тих што каже полицајаца који су остали и ми који смо дошли нас 25 ваљда из, који смо послани из тадашњег Р СУП-а Србије, неки су радили инспекторске послове, ко је имао какво звање на такво радно место је распоређен и после су били примани у полицију тамо људи који су хтјели пошто је било потребе за полицијом, примани су из грађанства, значи то су радили нормално шефови, начелници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био шеф тада кад сте ви дошли?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Ја мислим да је био Вранић, мислим, нисам сигуран пошто се то мијењало, али мислим да је био Вранић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте до краја, до средине у ствари '92., радили у дежурној служби?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који вам је био задатак у дежурној служби, шта сте имали као посао?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па дежурали смо, рецимо тамо примали смо обавести грађана, значи ако се негдје десила нека незгода, нарушавање јавног реда и мира, слали смо екипе на увиђаје и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за ово убиство четири члана породице Чичак, јел вам познато нешто у вези тога?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па ја сам то чуо што каже јавним поговором ту у граду, али иначе што се тога тиче нисам упознат с тим ништа лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за убиство Адама Барића и рањавање његове жене?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па кажем, то је све путем јавног поговора сам, у граду сам то чуо, а директно о томе не знам баш ништа, пошто се то десило пре него што смо ми дошли у Бели Манастир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали тамо у оквиру МУП-а или СУП-а Бели Манстир просторије за задржавање?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били ту задржавана лица?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па ми смо задржавали лица ту рецимо шта знам, ако су била нарушавање јавног реда и мира, или под утицајем алкохола и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко други доводио ту лице и задржавао сем вас, сем дежурне службе?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па ја колико знам за време моје смене није нико други доводио, сад да ли је иначе доводио не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажете имали сте 12, па један дан не радите па онда се мењате дневна и ноћна смена, значи дешавало вам се да и ноћу радите јел тако?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 12 сати?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли чули некад, јел неко певао ту из те просторије, јел се чуле четничке песме?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Ја нисам чуо стварно. Нисам, за време моје смене нисам чуо никад да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево пустићемо тужиоца да он постави питања па ћемо онда на крају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево да наставим, јесте ли силазили доле у те просторије за задржавање кад се неко приводи или кад?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Гледајте, ја сам био вођа смене, дежурства, тако да сам јако ретко силазио, тако рекући нисам ни силазио, јер то су радили помоћници, био је, ја сам био дежурни а помоћник дежурног је радио то, рецимо ако је требало отворити просторију, затворити и тако, тако да ја директно нисам силазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су стајали ти кључеви од тих просторија?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Код нас, код дежурне службе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код вас и како иде сад тај процес кад неко доводи неко лице?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Ако се одлучи да се лице задржи привремено, значи да се задржи не знам до отрежњења или не знам неколико сати да се задржи, долази се код дежурнога, даје се кључ, помоћник дежурнога, рецимо један од помоћника узима кључ, одлази с тим лицем доле у просторије, откључава, закључава и враћа се кључ дежурном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био командир те ваше дежурне службе на почетку, у првим месецима, да ли се сећате?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па ми кад смо дошли командир, није ни било командира те дежурне службе, био је командир станице милиције, начелник, секретар и, а баш директно дежурне службе није било. Ако мислите само на дежурну службу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. А ко је вама издавао ако сте ви помоћник, јесте ли помоћник шефа смене, јесам ли добро разумео?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Не, не, ја сам био шеф смене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шеф смене.

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Вођа дежурне, дежурства, значи шеф смене а помоћници су били распоређени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене интересује изнад вас ко је, сад од кога ви примате?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па био је начелник, командир станице милиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је то био, да ли се сећате?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Начелник је био Душан, Душан, па не могу се сетит презимена, али знам да Душан се звао, али не знам презиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је био на челу целог СУП-а?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Секретар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се звао?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Ја мислим да је он Војо Вранић. Мислим, нисам сигуран али мислим да је он био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за лице које се зове Здјеларевић?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Здјеларевић, да и он је био тамо исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је он био? Не сећате се.

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па неки руководицац је био тамо, а шта је радио, ја да вам кажем искрено након ових 20 година већ од тога и не знам шта је он радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми кад су та привођења вршена, јел постојало возило службено, такозвана «марица», јел постојало у СУП-у вашем?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Једно време је постојала док није разбита у саобраћајној незгоди је разбита и онда после није ни постојала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је дужио то, где су кључеви од те «марице»?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Код дежурнога, то није нико дужио, значи кључеви су били тамо, ако је требало ићи на неку интервенцију ишло се с том «марицом», ишо је обавезно из дежурне службе и неко из, ако је била тамо патрола, интервентна група, ако је било неко веће нарушавање јавног реда и мира, а углавном из дежурне службе је неко ишо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам се обрати да добије кључеве, јел постојао возач неки који?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па гледајте, мене ако ме неко назове телефоном и каже саде има у локалу том и том нарушавање јавног реда и мира, ја сам тај који кажем помоћнику узећеш још двојицу или тројицу, зависи од дојаве какво је нарушавање јавног реда и мира, узећеш још двојицу из патроле или из интервентне групе, отићи ћете тамо и видећете о чему се ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи у сваком случају неко из дежурне службе иде са том «марицом», ако сам вас разумео.

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Иде, иде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било случајева некад да неко нареди да се неком другом исто у оквиру СУП-а да се «марица» даје или да се кључеви?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Колико ја знам не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Пошто сте сада рекли да сте били вођа смене дежурства, да ли можете да се сетите евентуално имена неких лица која су радила у тој служби, у дежурној служби са којима сте се како кажете мењали смене?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Живко Тутук је овај претходни свједок он је био са мном, онда био је, знам да се звао Милан, човек, он је био дошо из Осијека, био је један старији полицајац који је био пензионисан па је враћен назад, сад како се зове ја стварно не знам, мислим то је давно време већ доста је времена прошло, а кратко време смо ми били тамо рецимо, значи било је четворица нас који смо дежурали плус четири помоћника, и онда из овако патроле које су биле у станицу милиције.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли вам нешто значи име везано за дежурну службу Ђуро Опачић?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Ђуро Опачић, па ја мислим да је то један од тих пензионисаних полицајаца који је враћен у дежурну службу.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала немам више питања.

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, има ли питања. Окривљени имате ли ви питања? Не. Кажете нису вам позната овде имена, Бранко Хрњак није вам познат?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У његовој изјави он каже да је тада радио у дежурној служби и да је био заједно са тим Опачићем. Како није вам познат ако је радио у вашој дежурној, ви сте тада били као лице које је радило у служби. Не сећате се?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па не сећам се, да вам кажем, мислим ја сам та имена већ позаборављао, ја знам ове који су с нама дошли а ми смо

тамо кажем били, ја сам данас рецимо оддежурао 12 сати, па сам отишо, па сам дан и ноћ био слободан, па сам дошо у ноћну, тако да сам ја јако мало времена што каже проводио баш са, у СУП-у. Хрњак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјавили сте овде кад сте давали своју изјаву да сте чули да је дошло до рањавања неке жене која је преживела клање. Кад сте то чули и где сте то чули?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па то се причало тамо по граду, у једној кући у којој смо ми становали, становали, живјели рецимо нас седам, осам полицајаца не сјећам се ни тачно колико нас је било, кад смо довезени у Бели Манастир смештени смо у једну кућу чија је то кућа била ја не знам, углавном то је била једна монтажна кућа у улици ЈНА, е од тих комшија тамо преко су се, с њима смо се тако упознали, од њих сам чуо рецимо да се то десило, а сад шта се десило директно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам за ову «марицу» колико сте имали «марица»?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једну?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у исказу, овде у одбрани једног окривљеног, каже да је једну «марицу» он возио и да је била под његовим и да је имао кључеве од те?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Ја не знам, ми смо имали једну «марицу» која је била нормално плаве боје и та је «марица» разбита на путу између Батине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, у ком месецу је разбијена?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па сад у којем месецу је разбијена, негде у пролеће, да ли је био март, април месец, не знам тачно, али углавном дошло је до судара између «марице» и «стојадина» службенога, та два возила службена су се сударила и уништена малтене тотално. Тада више та «марица» док сам ја био та није била враћена у службу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете не познајете овде окривљеног Слободана Стригића, он је био каже задужен са том «марицом». Како сте давали, ко је давао задужења?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Са том «марицом» није био задужен сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је била ваша «марица»?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: То је била наша «марица» коју смо ми користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете постојала је једна, а јел постојала још нека?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Ја кажем да једна «марица» која је била полицијско возило била код дежурне службе и која је разбита на путу између Батине и Белог Манастира, сударила се са «стојадином» исто службеним, плаво белим, нови «стојадин» био, није био једно пар мјесеци стар и малтене тотална штета и на једном и на другом возилу била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су многи сведоци који су се пре вас појавили, који су оштећени у овом поступку, изјавили да су били затварани у те просторије, да су морали да певају, да су их тукли у тим просторијама доле. Ви кажете да никог од тога нисте видели, а једино ви имате кључ и једино ви можете, ваша дежурна служба може да да кључеве?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па ја сам најмање био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте били ако сте радили?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па ако сам данас радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте седели 12 сати, где сте били?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Да вам кажем где сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар нигде нисте видели да доводе неке људе, да их?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Ја вам кажем за време моје смене није било таквих случајева, а за друге смене ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте смену, ајде смена, они нису били по шест сати, по три сата, они су били по три, четири дана, значи у тој вашој смени ви сте морали једном да налетите да кажем ако су они постојали, што кажете да нису, и да их нисте видели, да чујете за те људе, јел вам познато нешто о замени људи, односно о замени између Хрвата и Срба у Борову Селу, јел вам познато нешто у вези тога?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: У Борову Селу што сам чуо преко телевизије и из новина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Многи кажу да су кренули из Белог Манастира, да су их ту сачекали аутобуси, да су их одатле одвезли. Јесте ли знали нешто за то?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Из Белог Манастира?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, из полицијске станице?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви сте дежурна служба, они морају да прођу испред вас ако ће да пролазе?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: У то време док сам ја био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време дванаестог месеца, то је био 12 месец '91.године, кад су та лица замењена. Није вам познато ништа?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Не, то се у СУП-у, у СУП-у ја за то не знам сигурно, то гарантујем, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово када сте, кажете овде сте изјавили да сте чули преко телевизије, преко осигуровања, када је та била емисија на осигуровању телевизији, у којој је ова оштећена Ана Барић причала, јел ви сте навели то. Да ли се сећате?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Ја сам и рекао да сам то чуо од ових комшија да је било на телевизији, ја то нисам гледао на телевизији, ја не знам како је записано, али ја сам изјавио да сам то чуо да се прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рећи ћу вам како је записано. Димитрије Јанус, сад ћемо прочитати ваш исказ. Чуо сам да је неко тешко рањен, жена која је преживела клање дала интервју осигуровању телевизији о том догађају, она помиње да је то било пре мог доласка у Бели Манастир.

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Значи чуо сам, нисам видио, значи нисам гледао телевизију него сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вам није познато остало. Добро.

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких питања? Тужиоче додатно? Нема.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте дошли, одакле, јесте ли из Београда, или?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Не, из Хртковаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хртковаца. Јел тражите трошкове за превоз?

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Па за превоз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 1.100,00 рекао је сад ваш претходник да је 500 и нешто карта за.

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: 550,00 динара је карта и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

Констатује се да сведок на име трошкова за превоз од Хртковца до Београда тражи износ од 1.100,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

К.ПО.2.45/2010

ОДОБРАВАЈУ СЕ путни трошкови Димитри Јанусу у износу од 1.100,00 динара, који ће бити исплаћени од стране суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам што сте дошли, добићете новац од Службе за сарадњу са сведоцима. Хвала.

Сведок ДМИТАР ЈАНУС: Хвала, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сутра имамо заказано саслушање Владана Љубинковића и Светозара Паренте, то је то.

Завршено у 10.40 часова.

Видимо се сутра у 09.30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА